

Arrest

nr. 102 907 van 15 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 januari 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 december 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 9 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 mei 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. JACOBS, die loco advocaat A. MATTHIJS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Sikh van origine te zijn. U bent 42 jaar geleden geboren in de stad Jalalabad van de provincie Nangarhar. Na uw geboorte migreerden uw ouders naar de hoofdstad Kabul waar ze zich vestigden in de wijk Karte Parwan. U ging naar school tot de vijfde of zesde klas. Tweeëntwintig jaar geleden huwde u Gulmeet SINGH (O.V. 6.760.114). Samen kregen jullie drie kinderen. Omdat u en uw familie lastig gevallen en mishandeld werden door afpersers, waarbij uw dochter om het leven kwam, ontvluchtte u samen met uw echtgenoot en uw twee zonen Afghanistan in qaus 1389 (22 november – 21 december 2010) om op 12 december 2010 in België aan te komen. De volgende dag vroeg u asiel aan.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u samen met uw echtgenoot vier taskara's, een rijbewijs, twee militaire boekjes, en zes foto's neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat uw asielmotieven volledig gelijklopen met de degenen die uw echtgenoot G. S. verklaarde. Zoals uiteengezet in de beslissing die uw echtgenoot werd toegezonden en die hieronder hernomen wordt kan hem, gezien de bedrieglijkheid van de afgelegde verklaringen, de status van vluchteling noch de status van subsidiaire bescherming worden toegekend. Derhalve moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd worden. Deze beslissing luidt als volgt:

“Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Hoewel u mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig bent en hier ook een bepaalde tijd heeft gewoond, dient te worden opgemerkt dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan in de laatste jaren geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u doorheen uw verklaringen de door u aangehaalde nood aan bescherming niet aannemelijk.

Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Het is van belang voor de asielinstanties om te kunnen vaststellen of ze te maken hebben met een kandidaat-vluchteling die in Afghanistan woonde dan wel iemand die sinds een lange tijd (of zelfs altijd) buiten dit land heeft verbleven. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier wordt vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling sinds lang uit Afghanistan vertrokken is of er mogelijks zelfs nooit heeft gewoond, en deze persoon door het afleggen van bedrieglijke verklaringen over zijn verblijfplaatsen geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie elders, dient te worden gesteld dat de door hem aangebrachte asielmotieven en nood aan bescherming niet worden aangetoond.

Omwille van het geheel van volgende elementen dient te worden besloten dat u het allerminst aannemelijk maakt dat u werkelijk afkomstig bent uit de door u voorgehouden regio. Bijgevolg kan evenmin geloof worden gehecht aan uw asielaanspraak, dat zich immers recentelijk afspeelde in deze regio.

Zo moet er op gewezen worden dat de kennis van uw echtgenote en u aangaande cruciale aspecten van het land waar u steeds verbleven zou hebben ernstige gebreken vertoont. Zo is het zeer bevreemdend dat als uw vrouw gevraagd wordt bekende Afghanen te noemen haar zeer beperkte lijstje vier presidenten bevat, namelijk Najieb, Taraki, Hafizullah Amin en Karzai. Op Karzai na, wiens naam in de vraagstelling werd meegegeven, is de rol van deze voormalige presidenten in Afghanistan reeds decennia uitgespeeld. Het is veelbetekenend dat uw vrouw uit eigen beweging geen Afghanen kan noemen die de laatste twee decennia belangrijk waren in Afghanistan. Dat uw echtgenote, als aangedrongen wordt om bekende Afghanen te noemen die de laatste jaren in het nieuws kwamen, enkel Mullah Omar noemt, kan alsnog niet overtuigen (CGVS Tanwant Kaur p.3). Het is ook opvallend dat uw vrouw eerder verklaarde het nieuws op de Afgaanse zender Ariana te hebben bekeken, maar op deze uitspraak volledig terugkomt nadat haar de bovenstaande vraag gesteld werd (CGVS Tanwant Kaur p.3).

Voorts kan uw vrouw geen moedjaheddinpartijen noemen, terwijl u er geen idee van heeft welke de partij van Massoud is (CGVS Gulmeet Singh p.5; CGVS Tanwant Kaur p.3). Daar Massoud en zijn partij Jamiat-i islami een prominente rol speelden in de hoofdstad in de jaren negentig is het zeer merkwaardig dat u niet over deze kennis beschikt. Gevraagd naar Oezbeken verwijst uw vrouw naar de inwoners van Oezbekistan. Of er in Oezbeken in Afghanistan wonen “weet ze niet zeker” (CGVS Tanwant Kaur p.3). Dit is zeer opmerkelijk. Dat uw vrouw zo’n veertig jaar in de Afgaanse hoofdstad zou hebben gewoond zonder weet te hebben van het bestaan van deze vierde grootste bevolkingsgroep, is zeer eigenaardig.

Ook de geografische kennis van uw echtgenote valt uiterst pover uit. Gevraagd naar Afgaanse provincies zoals het in de vraag genoemde Nangarhar noemt uw vrouw twee steden, waaronder de hoofdstad van Nangarhar, en een district. Als ze erop wordt gewezen dat ze geen provincies noemt, stelt uw vrouw dat Charikar een stad is zoals Nangarhar en Khost. Dat Nangarhar een stad is klopt evenwel allerminst (CGVS Tanwant Kaur p.4). Opnieuw dient aangekaart te worden dat het allerminst geloofwaardig is dat uw echtgenote tot haar veertigste in een land zou hebben gewoond zonder dat ze ook maar een provincie van dit land kent.

De Afghaanse maanden kan uw vrouw wel opsommen. Deze namen ook aan de realiteit verbinden blijkt evenwel een moeilijke opgave. Zo kan ze niet zeggen welke Afghaanse maanden de herfst vormen (CGVS Tanwant Kaur p.3). Ook dit is bijzonder opmerkelijk.

Vreemd is ook dat uw echtgenote drie Afghaanse zenders kan noemen, maar programma's op deze zenders zijn haar op "het nieuws" na onbekend (CGVS Tanwant Kaur p.3). U slaagt er evenmin in Afghaanse televisiepresentatoren op te sommen terwijl u beweert wel naar Afghaanse zenders te kijken (CGVS Gulmeet Singh p.7).

Verder dient er opgemerkt dat te worden uw uitspraken over de Afghaanse verkiezingen blijken geven van een ingestudeerd karakter. U beweert dat er presidentsverkiezingen gehouden werden in 83 (2004) en 87 (2008) en dat de laatste verkiezingen in 88 (2009) plaats vonden. Als u gevraagd wordt hoeveel tijd voor uw vertrek de laatste verkiezingen georganiseerd werden in Afghanistan verwijst u opnieuw naar de vermelde jaartallen om te concluderen dat ze een jaar voor uw vertrek plaats vonden (CGVS Gulmeet Singh p.7). In werkelijkheid vonden er zo'n twee maanden voor u Kabul zou hebben verlaten parlementsverkiezingen plaats, waarbij leden van uw kleine gemeenschap kandidaat waren. Dat u, ondanks de korte tijdsspanne tussen de parlementsverkiezingen en uw vertrek, ze niet ten opzichte van elkaar in de tijd kan situeren is erg verwonderlijk. Dat u enerzijds wel op de twee laatste verkiezingsmomenten exacte jaartallen kan plaatsen (die evenwel foutief zijn) maar anderzijds de laatste verkiezingen niet aan uw vertrek kan koppelen, geeft aan dat studie aan de basis ligt van uw kennis over de verkiezingen in Afghanistan.

Bovenstaande lacunes in de kennis van u en uw vrouw aangaande het land dat jullie steeds bewoond zouden hebben, is dermate essentieel dat ze het geloof in jullie verklaarde verblijf in Afghanistan ernstig schaden.

Ook andere verklaringen van u en uw echtgenote over de geografie van stad Kaboel, haar prominenten en recente gebeurtenissen doen vragen rijzen over jullie werkelijke herkomst. Van de talrijke parken die Kabul stad rijk is, slaagt u er maar drie te noemen. Als u gevraagd wordt de weg te beschrijven naar een van die drie parken, blijkt het voor u een onmogelijke opgave (CGVS Gulmeet Singh p.5). Van de wijk Tape Maranjan kan u slechts zeggen dat u de naam gehoord heeft (CGVS Gulmeet Singh p.5) en Hazara-wijken in Kabul kan u niet geven. U gelooft zelfs dat de Hazaras overal in Kabul verspreid wonen. Dit is geenszins correct. In de hoofdstad zijn er vele wijken die duidelijk door hun concentratie van een bepaalde etnische groep gekenmerkt worden (CGVS Gulmeet Singh p.8). Ook verbaast uw echtgenote doordat ze slechts drie wijken van Kabul kan noemen (CGVS Tanwant Kaur p.3). De naam van de rivier die door de stad stroomt, is haar eveneens vreemd (CGVS Tanwant Kaur p.5).

Naast de povere geografische kennis van u en uw echtgenote kan ook uw kennis van de vooraanstaande personen in Kabul niet overtuigen. Zo is het merkwaardig dat u niet weet dat Abdullah Abdullah, de uitdager van Karzai bij de presidentsverkiezingen van 2009, in uw wijk woont (CGVS Gulmeet Singh p.5). Van Abdul Ahad Sahebi, de burgemeester van Kabul die in eind 2009 wegens corruptie veroordeeld en afgezet werd, heeft u nog nooit gehoord en ook zijn voorganger Rohullah Aman is u onbekend (CGVS Gulmeet Singh p.9).

Verder heeft u, als handelaar, geen weet van de Bush Bazaar van Kabul waar de meer westerse waren aangeboden worden (CGVS Gulmeet Singh p.5). Als u een foto van een gebouw wordt getoond, slaagt u er verder niet in het beroemde Foroshgah shoppingcenter te herkennen nadat het door een aanslag vernield werd. Als er later op teruggekomen wordt blijkt u het gebouw te kennen en te omschrijven als een heel groot shoppingcomplex met op elke verdieping verschillende winkels. Dat er een ophefmakende aanslag tegen dit gebouw plaats vond slechts zo'n tien maanden voor uw vertrek weet u echter niet (CGVS Gulmeet Singh p.8).

Als u vervolgens naar grote branden in de stad Kabul gevraagd wordt kan u er geen enkele aanhalen (CGVS Gulmeet Singh p.8-9). Nochtans zou u als handelaar op de hoogte mogen zijn van de vele branden in verschillende markten van Kabul. Ook is de bomaanslag in september 2009 in Karte Parwan, die de hele wijk deed opschrikken, u ontgaan (CGVS Gulmeet Singh p.9).

Tenslotte is het vreemd dat u niet kan vertellen wat er gaande was in de stad Kabul de dagen dat de Taliban verdreven werd (CGVS Gulmeet Singh p.9). Dat deze historische dagen u niet bijgebleven zijn kan moeilijk geloofd worden indien u destijds daadwerkelijk in Kabul verbleef.

Dat u en uw echtgenote zich over verschillende facetten van het leven in de stad Kabul niet of slechts foutief kunnen uitspreken ondermijnt volledig het geloof in jullie verklaarde verblijf in de Afghaanse hoofdstad.

Bovendien blijken u en uw echtgenote evenmin goed op de hoogte te zijn van de specifieke levensomstandigheden van de Hindoe- en Sikhgemeenschap in Kabul. U werden twee foto's van de interieurs van twee gurdwara's getoond. Het interieur van de tempel van Jalalabad situeert u echter in een tempel in de Kabulse wijk Shor Bazaar. De foto van de binnenkant van de tempel kent u wel terecht aan de gurdwara van Karte Parwan toe. Het valt echter op dat u helemaal niet zeker bent.

Indien u inderdaad meer dan dertig jaar de gurdwara in Karte Parwan aandeed zou u zich de binnenkant van deze tempel moeten herinneren (CGVS Gulmeet Singh p.11,12). Voorts strookt uw uitspraak dat uw gemeenschap de festivals steeds binnenin de gurdwara vierde niet met de werkelijkheid. Het zou u niet mogen zijn ontgaan dat de Sikh festivals ook buiten de gurdwaras gevierd worden (CGVS Gulmeet Singh p.12). Van Daya Singh Anjaan, een van de leiders van uw geloofsgemeenschap heeft uw echtgenote nog niet gehoord (CGVS Tanwant Kaur p.4). Ook wijken de verklaringen van u en uw echtgenote over de Hindoe en Sikh school in Kabul af van de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Terwijl uw echtgenote beweert dat de school bij de gurdwara van Karte Parwan reeds vele jaren geleden sloot, meent u dat de school nog functioneert, maar dat er (omdat de school tevens dienst doet als opvangplaats) niet op regelmatige basis les wordt gegeven (CGVS Tanwant Kaur p.2; CGVS Gulmeet Singh p.8). In werkelijkheid is deze school nog steeds geopend en wordt er op regelmatige basis les gegeven. Daar jullie kinderen op het moment van jullie vertrek uit Afghanistan zestien, vijftien en twaalf jaar oud waren, mag zeker van jullie verwacht worden dat jullie een correct beeld kunnen ophangen van de enige onderwijsmogelijkheid waarover uw gemeenschap in Kabul beschikt (CGVS Gulmeet Singh p.3). Vervolgens verbazen ook uw uitspraken over Anarkali, die u als leidster van uw gemeenschap identificeert. Zo gelooft u dat ze een Hindoe is terwijl ze in feite, net als u, het Sikhisme aanhangt. Ook dit is uitermate merkwaardig. Voorts weet u dat ze kandidaat was voor verkiezingen maar u meent dat deze verkiezingen zo'n twee of drie jaar voor uw vertrek plaats vonden terwijl het in werkelijkheid slechts zo'n twee maanden was.

Voorts is het ook verbazingwekkend dat u en uw echtgenote zo goed als geen informatie over uw burens in Karte Parwan kunnen verschaffen. Jullie kennen slechts één van uw burens, een sikh, bij naam. U beweert dat deze sikh een vrouw en kinderen heeft, maar ook hun namen zijn jullie onbekend. Dat dertig jaar in Karte Parwan jullie maar een naam van een buur zou hebben opgeleverd valt moeilijk te begrijpen (CGVS Gulmeet Singh p.4,9; CGVS Tanwant Kaur p.3). Jullie bewering dat jullie tot eind 2010 deel hebben uitgemaakt van de Hindoe- en Sikhgemeenschap van Kabul kan gezien bovenstaande bevindingen niet volgehouden worden.

Tenslotte kan ook de informatie die u met betrekking tot uw reisweg weet te geven allerminst overtuigen. Zo is de bestemming van dat vliegtuig en ook van het daaropvolgende vliegtuig u onbekend. Ook de vliegtuigmaatschappij waarmee u reisde, kent u niet (CGVS Gulmeet Singh p.5). Even bevreemdend is uw bewering dat u geen paspoort in handen heeft gehad op uw reis naar België. Gezien de strenge veiligheidsmaatregelen die op internationale luchthavens gehanteerd worden, is het allerminst geloofwaardig dat de smokkelaar te allen tijde de documenten bij zich hield, zoals jullie beweren. Zelfs de nationaliteit waaronder u reisde, is u onbekend. U verbaast met uw uitspraak dat u niet weet onder welke naam u de vliegtuigreis maakte (CGVS Gulmeet Singh p.5). Dat u geen geloofwaardige verklaringen kan afleggen over de route die jullie volgden en over de wijze waarop jullie reisden, ondergraaft volledig het geloof in jullie reisroute en de reisdocumenten waarover jullie beschikten.

Zo u al ooit in Afghanistan gewoond heeft, blijkt uit bovenstaande minstens dat u reeds sinds zeer lange tijd niet meer in Afghanistan woonachtig was. Bijgevolg moet besloten worden dat aan uw asielmotieven, die onlosmakelijk verbonden zijn met uw voorgehouden verblijf in Afghanistan, geen geloof kan worden gehecht en u aan de hand van uw verklaringen of documenten uw nood aan bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

In deze dient tevens verwezen te worden naar de UNHCR 'Eligibility Guidelines' van 17 december 2010. Hierin wordt gesteld dat volgens een aantal berichten hindoes en sikhs te maken krijgen met 'societal discrimination, harassment and, in some cases, violence'. UNHCR stelt dat leden van minderheidsgroeperingen zoals de hindoes en de sikhs 'may be at risk on the ground of religion, depending on the individual circumstances of the case'. De loutere vaststelling dat u eventueel over de Afgaanse nationaliteit beschikt en een hindoe/ sikh bent, volstaat evenwel niet om u de status van de vluchteling toe te kennen. Een individuele beoordeling van de vraag naar internationale bescherming blijft steeds noodzakelijk en een asielloozer dient in dit verband zijn vrees steeds concreet aannemelijk te maken, waar u in casu faalt. U heeft immers bedrieglijke verklaringen afgelegd over uw achtergrond en verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Bijgevolg heeft u niet aannemelijk gemaakt dat er in uw hoofde sprake is van een gegronde vrees voor vervolging. Temeer daar er zoals hierboven uiteengezet aan de asielmotieven die u aanbrengt, geen geloof kan worden gehecht.

Tevens dient in deze te worden gesteld dat voor de toepassing van het principe van het voordeel van de twijfel, zoals gestipuleerd in het artikel 5 van de Kwalificatierichtlijn van 29 april 2004, onder meer als voorwaarde gesteld wordt dat de asielloozer in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd en de verklaringen van de asielloozer samenhangend en aannemelijk zijn bevonden. Dit is in casu allerminst het geval.

Uit bovenstaande argumentatie dient te worden besloten dat aan uw beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming.

De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Doordat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, dient te worden vastgesteld dat u evenmin uw asielmotieven aannemelijk weet te maken.

Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie.

Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat.

Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven en de mogelijks hieruit volgende nood aan bescherming niet aangetoond worden.

Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uwen hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hier in gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend.

De neergelegde documenten kunnen jullie verklaringen niet ondersteunen. Zo dateren de taskara's van u en uw echtgenote van 1974 en 1977 en de bewijzen van uw legerdienst van 1987. Deze kunnen gezien hun gevorderde leeftijd niet getuigen van jullie verblijf in Afghanistan. Dezelfde opmerkingen dienen gemaakt te worden over uw huwelijksfoto's die tweeëntwintig jaar geleden genomen zijn. De drie neergelegde documenten van recente datum vertonen allen gebreken die ernstig aan hun authenticiteit doen twijfelen. Zo valt het op dat het embleem van de Afghaanse overheid dat de taskara's van uw zonen siert niet het embleem is dat ten tijde van de opmaak van deze taskara's gebruikt werd. Waar het embleem op de taskara's het jaartal 1248 (1969) bevat, prijkt in het huidige embleem het jaartal 1298 (1919). Deze afwijking van de vormvereisten doet sterk vermoeden dat de taskara's niet authentiek zijn. Het rijbewijs werd afgegeven in 1388 (2009), desalniettemin stamt de stempel uit het daaropvolgende jaar, namelijk 1389 (2010). Dat een stempel van een recentere datum is dan het document waarop het staat, is bevreemdend en wijst derhalve opnieuw in de richting van een vervalsing."

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekster verwijst volledig naar de motieven die haar echtgenoot in zijn verzoekschrift heeft gegeven.

2.2. De Raad heeft in het arrest nr. 102 906 van 15 mei 2013 aan de echtgenoot van verzoekster de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus geweigerd.

De motivering van dit arrest luidt als volgt:

“2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus

De Raad is van oordeel dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeerde dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus. Aan de verklaringen van verzoekers omtrent hun verblijf in Afghanistan kan immers geen geloof worden gehecht.

De kennis van verzoeker en zijn echtgenote aangaande cruciale aspecten van het land waar zij steeds verbleven zouden hebben vertoont immers ernstige gebreken. Zo kan verzoekers echtgenote uit eigen beweging geen Afghanen noemen die de laatste twee decennia belangrijk waren in Afghanistan. Dat verzoekers echtgenote, als erop aangedrongen wordt om bekende Afghanen te noemen die de laatste jaren in het nieuws kwamen, enkel Mullah Omar noemt, kan niet overtuigen. Voorts kan verzoekers echtgenote geen moedjaheddinpartijen noemen, heeft verzoeker er geen idee van welke de partij van Massoud is terwijl deze samen met zijn partij Jamiat-i islami een prominente rol speelde in de hoofdstad in de jaren negentig. Ook weet verzoekers echtgenote niet zeker of er Oezbeken in Afghanistan wonen terwijl zij de vierde grootste bevolkingsgroep in Afghanistan vormen. Gevraagd naar Afghaanse provincies zoals het in de vraag genoemde Nangarhar noemt verzoekers echtgenote twee steden, waaronder de hoofdstad van Nangarhar, en een district. Verzoekers echtgenote kan de Afghaanse maanden wel opsommen maar blijkt deze niet te kunnen plaatsen binnen de seizoenen. Zo blijkt zij niet te kunnen zeggen welke Afghaanse maanden de herfst vormen.

Niettegenstaande verzoeker en zijn echtgenote verklaren bijna hun hele leven in Kabul te hebben gewoond blijken zij weinig bekend te zijn met de geografie van de stad, haar prominenten en recente gebeurtenissen. Zo is verzoeker ervan overtuigd dat de Hazaras overal in Kabul verspreid wonen terwijl er in de hoofdstad vele wijken zijn die duidelijk door hun concentratie van een bepaalde etnische groep gekenmerkt worden. Verzoekers echtgenote kan slechts drie wijken van Kabul noemen en zij kent de naam van de rivier die door de stad stroomt niet. Van Abdul Ahad Sahebi, de burgemeester van Kabul die in eind 2009 wegens corruptie veroordeeld en afgezet werd, heeft verzoeker nog nooit gehoord en ook zijn voorganger Rohullah Aman is hem onbekend. Als verzoeker vervolgens naar grote branden in de stad Kabul gevraagd wordt kan hij er geen enkele aanhalen terwijl mag verwacht worden dat verzoeker als handelaar op de hoogte zou zijn van de vele branden in verschillende markten van Kabul. Bovendien blijken verzoeker en zijn echtgenote evenmin goed op de hoogte te zijn van de specifieke levensomstandigheden van de Hindoe- en Sikhgemeenschap in Kabul. Zo strookt verzoekers uitspraak dat zijn gemeenschap de festivals steeds binnenin de gurdwara vierde niet met de werkelijkheid. Van Daya Singh Anjaan, een van de leiders van hun geloofsgemeenschap heeft verzoekers echtgenote nog niet gehoord. Ook wijken de verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote over de Hindoe en Sikh school in Kabul af van de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt. Daar hun kinderen op het moment van hun vertrek uit Afghanistan zestien, vijftien en

twaalf jaar oud waren, mag zeker verwacht worden dat verzoekers een correct beeld kunnen ophangen van de enige onderwijsmogelijkheid waarover de gemeenschap in Kabul beschikt.

Dat verzoeker zich vooral binnen de eigen gemeenschap begaf ter verklaring van zijn gebrekkige kennis overtuigt geenszins. Verzoeker verklaarde immers een handelaar te zijn geweest waardoor hij veel in contact kwam met mensen ook van buiten zijn gemeenschap.

Aangezien geen geloof kan worden gehecht aan het verblijf van verzoekers in Afghanistan de laatste jaren kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan het asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Het argument van verzoekende partij dat discriminatie in de Sikh-gemeenschap een wijdverspreide problematiek is, doet op zich geen afbreuk aan de vaststelling dat aan het voorgehouden asielrelaas geen geloof kan worden gehecht.

Tenslotte legt verzoeker ongeloofwaardige verklaringen af over zijn reisweg. Verzoeker is niet op de hoogte van de bestemming van het vliegtuig dat hij nam. Ook de vliegtuigmaatschappij waarmee hij reisde, kent hij niet. Verzoeker zou niet in het bezit zijn geweest van een paspoort, wat volstrekt ongeloofwaardig is gelet op de strenge veiligheidsmaatregelen die op internationale luchthavens gehanteerd worden. Verzoeker weet niet onder welke naam en nationaliteit hij zou hebben gereisd. Dergelijke houding houdt een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn relaas in en getuigt van een manifest gebrek aan medewerking.

De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vlucht naar België verbleef, is wel degelijk van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Indien het risico op vervolging zowel als het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan de asielzoeker de nationaliteit bezit is er echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling erkend is of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Door over zijn verblijf ongeloofwaardige verklaringen af te leggen, maakt verzoeker zelf niet aannemelijk dat hij vluchteling is of in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. Het is immers niet onwaarschijnlijk dat verzoeker de nationaliteit van een ander land bezit of in een ander land een beschermingsstatus geniet, gelet op het feit dat miljoenen Afghanen sinds decennia buiten Afghanistan wonen en verzoeker leugenachtige verklaringen aflegt over waar hij de laatste jaren verbleef. Het feit dat de commissaris-generaal in zijn beslissing stelt dat verzoeker mogelijks oorspronkelijk van Afghanistan afkomstig is doet hieraan geen afbreuk. In de mate dat verzoeker verwijst naar de veiligheidssituatie in Afghanistan benadrukt de Raad dat de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus met betrekking tot de vraag of hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico loopt op vervolging of op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, niet kan volstaan met een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist (RvS 26 mei 2009, nr. 193.523). Verzoeker maakt zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen over een verblijf in Kabul zodat er evenmin duidelijkheid is over zijn feitelijke herkomst. Verzoekers verhinderen zowel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen als de Raad om inzicht te krijgen in diverse essentiële of wezenlijke aspecten met betrekking tot hun profiel, nationaliteit(en), voorgeschiedenis, levenswandel en levensomstandigheden en voldoen aldus niet aan de medewerkingsplicht die op hen rust (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Door het feit dat verzoekers geen reëel beeld bieden op hun nationaliteit, reële verblijfssituatie of land van herkomst en de mogelijke problemen die daarmee verbonden zijn verhinderen zij de Belgische overheden immers hun reële nood aan internationale bescherming correct in te schatten.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 juncto artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen."

2.3. Bijgevolg maakt ook verzoekster niet aannemelijk dat zij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en dat zij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien mei tweeduizend dertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER